

เกร็ดการศึกษาในเวียดนาม

โดย ทีมวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.)

26 มิถุนายน 2549 09:10 น.

อาจารย์สมปอง ใจดีเฉย อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) เขียนถึงการศึกษาวชิชาชีพครูในประเทศเวียดนาม โดยตั้งข้อสังเกตดังนี้

1. ในขณะที่หลักสูตรการผลิตครูในประเทศเวียดนามนั้นเป็นหลักสูตร 4 ปี นักศึกษาต้องเรียนอย่างน้อย 221 หน่วยกิต แต่หลักสูตรการผลิตครูของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นหลักสูตร 5 ปี โดยที่นักศึกษาจะต้องเรียนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 160 หน่วยกิต (แตกต่างกันไปในแต่ละสถาบันการศึกษา) แบ่งเป็นเรียนวิชาศึกษาทั่วไป วิชาวิชาชีพ และวิชาเอก เป็นเวลา 4 ปี และฝึกสอนอีก 1 ปี ด้วยมุ่งหวังว่านักศึกษาที่เรียนวิชาชีพครูจะมีความรู้ในวิชาเอกเพิ่มขึ้น และมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ไปยังลูกศิษย์ได้เป็นอย่างดี

เมื่อเปรียบเทียบการผลิตครูระหว่าง 2 ประเทศ จะเห็นว่า มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง (แนวคิดของนักการศึกษาไทยกับเวียดนามมีความแตกต่างกัน) โดยตั้งข้อสังเกตว่าทำไมเวียดนามจึงจัดการศึกษาเกี่ยวกับการผลิตครูได้ทั้งๆ ที่ต้องเรียนถึง 221 หน่วยกิต ภายในเวลา 4 ปี นิสิต นักศึกษาที่เรียนวิชาชีพครูในเมืองไทยเดิมเรียนหลักสูตร 4 ปี และเรียนเพียง 140 -144 หน่วยกิตเท่านั้น นักศึกษาไทยมีเวลาว่างมาก บางวันเรียนไม่ก็รายวิชา บางวันไม่มีเรียน (โดยเฉพาะเทอมแรกของปี 4) นักศึกษาเหล่านั้นเอาเวลาว่างไปทำอะไร? ที่ไหน อย่างไร ....

แต่นักศึกษาของเวียดนามใช้เวลาเกือบทั้งหมดอยู่กับการเรียน ในเมือง (ฮานอย) ไม่มีห้างสรรพสินค้าใหญ่ๆ ไม่มีโรงภาพยนตร์และสถานที่ท่องเที่ยว รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ / ซักจูงเยาวชนไม่มีมากมายเหมือนเมืองไทย ประกอบกับการที่พวกเขาจะต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพราะไม่ต้องการที่จะมีชีวิตที่ยากลำบากเหมือนคนรุ่นพ่อแม่และต้องการมีโอกาสทำงานในวันข้างหน้า นอกจากนี้จะเห็นว่าในปีสุดท้ายของการศึกษาของนักศึกษาครูในเวียดนามจะต้องทำโครงการวิจัย 10 หน่วยกิต ในขณะที่นักศึกษาครูของไทยทำแค่งานวิจัยในชั้นเรียนหรือ Case Study เท่านั้น (รวมอยู่ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ) ซึ่งเห็นว่าการความเข้มข้นของการศึกษาต่างกันมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาในระดับปริญญาโทของเมืองไทย พบว่า หลักสูตรปริญญาโทของเมืองไทยในหลายสถาบันเป็นหลักสูตรที่ไม่ต้องทำวิจัย บางหลักสูตรทำเพียงสารนิพนธ์ 6 หน่วยกิต บางหลักสูตรทำวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต แต่นักศึกษาครูระดับปริญญาตรีของเวียดนามต้องทำวิจัยถึง 10 หน่วยกิต เป็นผลให้นักศึกษาครูของเวียดนามเมื่อจบการศึกษาไปแล้วสามารถเป็นได้ทั้งนักการศึกษา นักวิจัยและครูที่มีคุณภาพสูง

2. ในช่วงปิดภาคเรียนของทุกปี คณะจารย์ของแต่ละคณะวิชาจะมีโครงการโปรแกรมออกไปช่วยผลิต/จัดทำเอกสาร บทความ และหนังสือประกอบการเรียนให้กับสถาบันการศึกษาในชนบทหรือพื้นที่ห่างไกลความเจริญ ซึ่งนักศึกษาวชิชาชีพครูได้มีโอกาสในการฝึกประสบการณ์ด้วย ในเมืองไทยมีกิจกรรมลักษณะนี้น้อยมาก กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นค่ายอาสาพัฒนาของนิสิตนักศึกษานั้น

3. ทุกวันที่ 20 พฤศจิกายน ของทุกปี ถือเป็นวันที่ยิ่งใหญ่ของผู้ประกอบวิชาชีพครูและนักการศึกษาของเวียดนาม ทางคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์จะจัดกิจกรรมการแข่งขันของนักศึกษาวชิชาชีพครูประจำปีขึ้น โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นมีหลากหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทจะเกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านวิชาชีพครูทั้งสิ้น เช่น การแข่งขันเกี่ยวกับการวางแผน ยุทธศาสตร์การสอนและการจัดการเรียนรู้ การแข่งขันทักษะและความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู การแข่งขันดังกล่าวจะช่วยให้นัก

ศึกษาวิชาชีพครูในชั้นปีสุดท้ายมีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยกัน นอกจากนี้ยังมีการอภิปรายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในระหว่างการแข่งขันซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวนักศึกษาและคณาจารย์ อันจะส่งผลให้เกิดการปรับปรุงการเรียนการสอน/การผลิตนักศึกษาครูให้ดียิ่งขึ้น สำหรับประเทศไทยมีกิจกรรมในลักษณะนี้หรือไม่ ?